

направятъ измѣнения, които да преминатъ въ душитѣ на всички. И тѣ сж толкова по-геніялни, колкото по-голѣмъ кржгъ души засѣгатъ и повлияятъ.

Все пакъ, за Социолога е по-важно да изуча общитѣ, социалнитѣ форми на душевния животъ, чрезъ които, съзнателно или несъзнателно, социалниятъ животъ се движи въ своя пжтъ.

И много интересни за социолога сж онези психосоциални феномени, чрезъ които се проявява *единство* въ действията на социалната група. Могатъ да се изтъкнатъ неизброимо много еднообразни действия и противодействия на хората, а въ нѣкои особени силни моменти на възторгъ, уплаха, ненавистъ, просто може да се предвидятъ държането, жестоветѣ на хората. Това се дължи на дълговѣковни наслоения на предавани наследствено инстинкти. И колкото е по-примитивенъ живота, толкова по-изобилни сж еднаквитѣ душевни прояви, защото самитѣ хора сж още много еднакви, индивидуалността се проявява още слабо. Така въ животното царство еднообразнитѣ движения въ разнитѣ действия: дирене на храна, защита предъ неприятеля и др. сж особено очевидни. Въ царството на известни насекоми това е цѣла хармоничность, съвършенство. Идеално приспособление къмъ условията на съществуване и идеално изпълнение на функциитѣ, безпогрешна еднаквость въ действията. Дали не е тамъ истинското съвършенство въ живота? Идеаленъ механизъмъ, за който природата е употребила хилядилѣтна работа. Общества, които сж тѣй неизказано по-стари отъ нашитѣ. Може би тѣ изразяватъ именно единството на съществата,